

ustura

Kendileri Gitti,
İsimleri Kaldı Yadigâr

KEMAL

11 Eylül 1974 Çarşamba - Sayı : 14 - 100 Kuruş

Kelle kesen Arap Mehmet

Birinci Dünya Savaşı sürüp gidiyordu...Bütün ihtiyaç maddeleri vesikaya bağlanmıştı. Halk, yiyecek sıkıntısı çekiyor, mısır ununa, süpürge tohumu karıştırılmış ekmeği bile bulamıyordu.

Bir sabah, erken saatlerde, duyanlarda dehşet uyandıran bir haber sardı Üsküdar'ı...

"-Meyitkapaşı'ndaki Şekerci'nin kalfasını, geceleyin dükkânda kesmişler..."

Bazıları "Olamaz bu" diyorlardı..."Nasıl olurmuş? O dükkân, Üsküdar Merkez Memurluğu'nun burun dibinde..."

Üsküdar'ın en meşhur şekercisi Cemil Bey'in adamları, erkenden dükkâna geldikleri zaman, kepengin orta kısmını yarı açık bulunca şaşırdılar... Öteki kepenkler hâlâ kapalıydı...Oysa, geceleri dükkânda yatan baş kalfa her sabah dükkânı açardı..

İçeriye girenler bir şaşkınlığa daha kapıldılar...

Kalfa, ortalarda yoktu. Ve her taraf dağınıktı. Galiba dükkâna hırsız girmişti. Ama, kalfa, neredeydi?

İşçiler, dükkânın arka tarafına yürüdüler. Orada şeker kaynatılan kazanlar ve ocak vardı...İlk adım -

larını atar atmaz ayakları bir cisme çarptı... ve bir feryat koptu ..

-Eyvahhhh... Bizim kalfayı haklamışlar...

Cinayet haberi çevreye hemen yayıldı...

"-Dün akşam Teravih namazındaydı...Biz gördük onu...diyorlardı..Olmasa olsa, namazdan dönüp dükkâna girdikten sonra öldürülmüştür..."

Kalfa, bir akşam önce gerçekten de Teravih namazını kılmak üzere karşıdaki Yeni Cami'ye giderken kepengi indirmiş, fakat dıştan kilitlememişti...

Hırsız ve katil de onu kollamış, içeriye girmiş... Kalfanın namazdan dönüşünü beklemişti...

Ve içeriye girenler bir değil, üç kişiydiler... Namaz dönüşü, açık bıraktığı kepengi biraz yukarıya itip karanlıkta içeriye girmişti Şekerci Kalfası...

Bu giriş, onun son girişi olmuştu...Üç kişi, üzerine çullanmış, kasanın anahtarını istemişlerdi. O da yemin billâh ederek, anahartların mal sahibinde bulunduğunu söylemiş, fakat katilleri inandıramamıştı.

Katil Arap Mehmet, bunun üzerine "Söyletmeyin şunu fazla" demiş ve ustura ile Şekerci Kalfasının başını

kesip bedeninden ayırmış bir miktar çikolata çalarak kaçmışlardı...

Taharri Memuru Rıza, katili bulma işini üzerine aldı...

Vekatin Arap Mehmet olduğunu delillerden anladı. Onu takip edip bir meyhanede kıştırdı. Bir vesile ile onun oturduğu masaya oturdu ve kasten kadehini devirdi.

Arap :

-Ulan, dedi... Kendine gel... Yoksa seni de şekerciye benzetirim...

Rıza E'fendi'nin kuşkusuna kalmamıştı...Katil, Arap Mehmet'ti...

Boynunu bükerek gibi yaptı...Arap, daha da böbürlenmişti :

-Anladın mı ulan? diye bağırırdı...Ve bıçağını çekti.

Fakat çenesine balyoz gibi bir yumruğun inmesi de bir oldu...

Meyhane birbirine girmek üzereyken Taharri Memuru, silahını çekti :

-Teslim ol Arap.. Yoksa geberirim...

Arap Mehmet, mahkeme de suçunu itiraf etti. İdam mahkûm edildi... Şekerci dükkânının ötesindeki boş arsada kurulan sehpaye çekilerek, idam edildi...

ÇARŞAMBA

GÜNLERİ

ÇIKAR

HAFTALIK DERGİ - 100 Krş.

KEMAL

Sahibi : Veb Ofset

İleri Matbaacılık A.Ş.

Yazı İşleri Müdürü: Kemal KINACI

Hazırlayan..... : Ceyhan AKNESİL

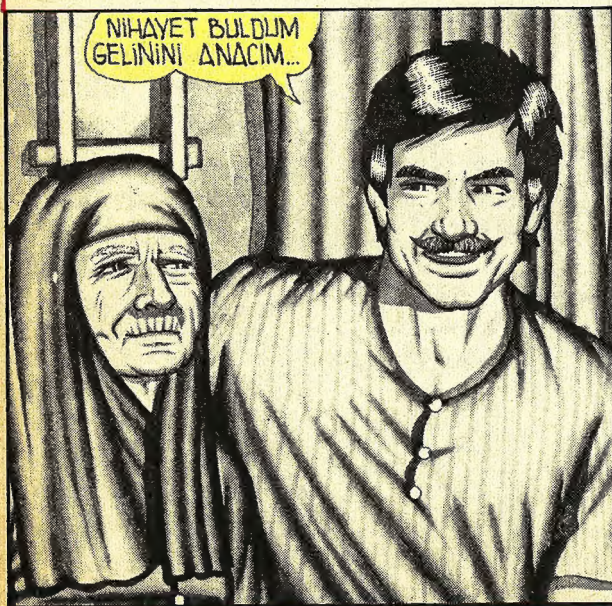
Telefon: 26 60 00

27 83 20

27 37 61

İdare: Alaykosku Caddesi, Eryılmaz Sokak Çağaloğlu-İstanbul Baskı Veb Ofset-1 Matbaası

İçerden anası seslendi. -Kim o ?
-Benim anacığım ben..- Hayrola Kemal oğlum vakit daha pek erken, yoksa başına bir şey mi geldi? -Geldi ya anacım geldi be, ah neler geldi bir bilsen, ulan, ah ulan ah be..-Hele gel bakayım, hayırdır inşallah..

Ustura Kemal zaten sevincini paylaşacak birini arıyordu. Bu sevincini anasından daha iyi başka kim anlayabilirdi..- Sorma be ana dedi, gelini buldum nihayet namussuzum, ha..-Gelinim mi? -Neler işitiyorum oğlum...

-İsmi Safinaz anacığım, ona Bebekli Safinaz diyorlar. Ah anacığım bir görsen bir görsen onu, melekler gibi, o ne yüz o ne bakış. -Vah evlâ-dım vah.. Yavrum sana olmuş, olanlar, bari gidip isteyelim, kimin nesi imiş?.

İSTEMEYECEĞİZ ANA İSTEMEYECEĞİZ... ONU BEN GETİRECEĞİM BU EVE... BU İŞ BASKA TÜRLÜ OLMAZ....

Kabadayı a - dam karı nikâh - lamazmış, kapat - mak dururken, nikâhlı karı al - mak kabadayıyı , küçük düşürür - müş laf bunlar laf. Gel gör ki Bebekli Safinaz' - ımı kimden iste - yeceğiz ? - İste - meyeceğiz ana, onu ben getireceğim, bu eve bu iş baş - ka türlü olmaz.

KARACAHMET'E GİDEN YOL

Birkaç mahalle yukarıda, küçük bir ahşap evin daracık o-
dasında genç bir taze kapıyı iç-
erden sürgülemiş ,
ağlayıp duruyor-
du. Ustura Kemal
in evinin önünde
volta atması Be-
bekli Safinaz ' ın
bir temiz dayak
yemesine yet-
mişti. -Kaçaca-
ğım, Kemal'e ka-
çacağım..

DAYANAMIYACAGIM.. BU
EZRAİL GİBİ ADAM ÖLDÜRE-
CEK BENİ... KACACAGIM
KEMAL'E KACACA-
GIM..

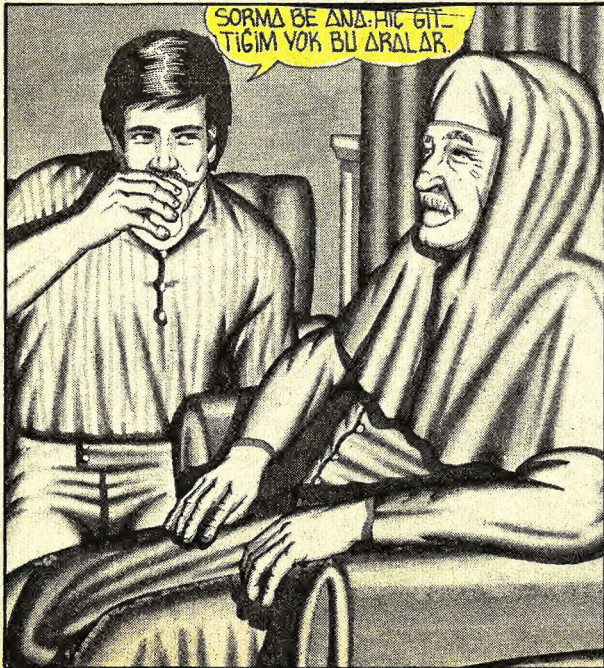

BU MUSTAYI YANIMA
ALDIĞIM İYİ OLDU...
NE OLUR NE OLMUZ.

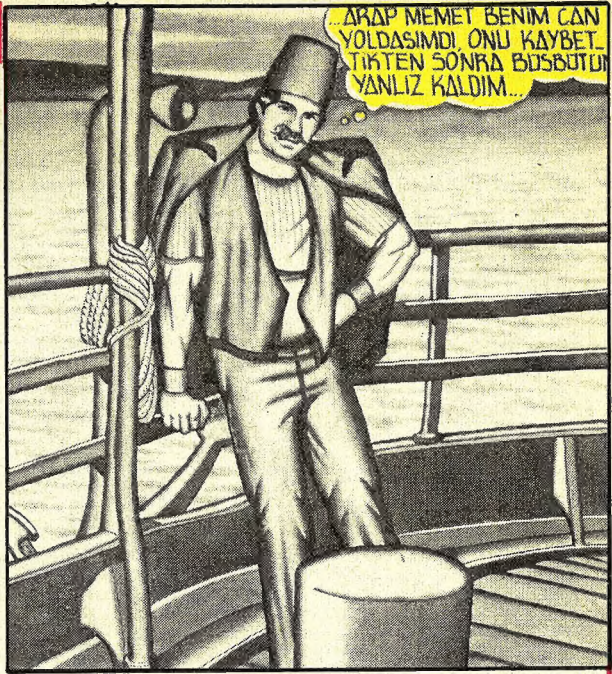
Şirketi Hay -
riye'nin son va-
puru, yatsıdan,
biraz sonra ya-
naşırdı Üsküdar'
a. İpsonide yahut
Karakuş'ta çakış-
tıran Ustura Şem-
şipaşa'dan ağır
ağır evin yolunu
tutardı.. -Ne o-
lur ne olmaz dedi
Hafız, Bu Musta-
fa'yı da yanına
aldığım iyi oldu..

Bileğimi bükersin ha, dur hele namussuz bitirim. .Ustura Kemal, başına geleceklerden habersiz evde anasının yanında felekten tatlı saatler çalışıyordu. Bir ara Hidayet Hanım oğlum dedi: Mehmet'i hiç ziyaret ediyor musun ?

-Sorma be ana, hiç gittiğim, yok bu aralar-Kemal evlâdım, bak bu gün cuma karışışya da geçecek sin, Eyüp Sultan'a kadar uzanıver oğlum, sevaptır ...
-Doğru anacım, dedi. Ustura gitmeli, -Ah Arap Mehmet ah, vurdular seni, vurdular genç yaşta..

Ustura Kemal Şirket-i Hayriye' nin yandan çarklı teknesi ile karşıya geçerken kış üstünde tek başınaydı. "Arap Memet'i kaybettik - ten sonra büsbütün yalnız kaldım" diye düşünüyordu: - Benim yüzümden canından oldu, Kolcu Raif' - le bıçakçı Petra- ki yaptı. .

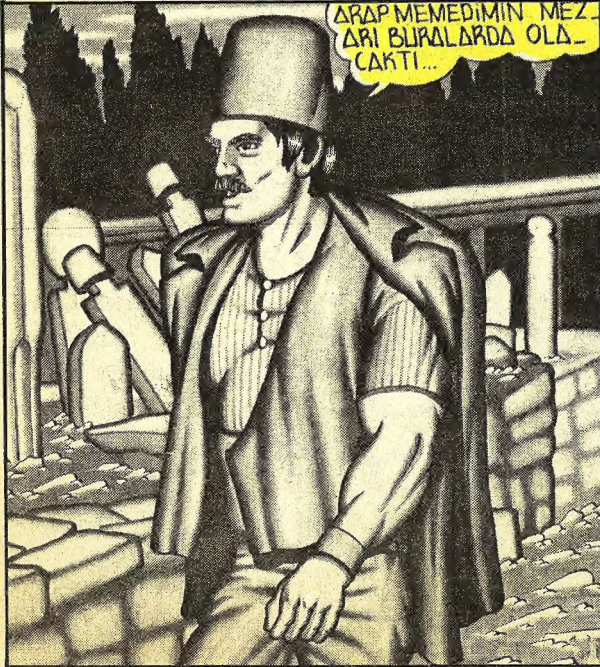
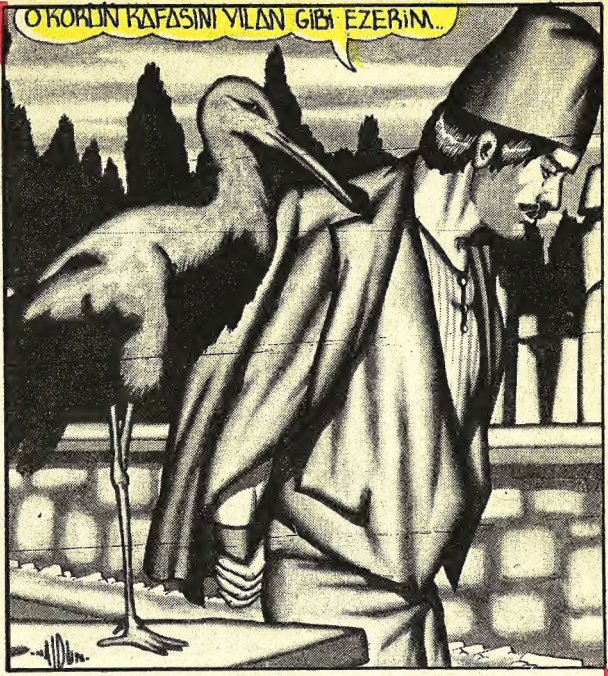
Vapur köprü - ye yanaştığında , gemiden son çıkan Ustura Kemal'di. .Tuhaf bir sıkıntı vardı içinde.Halbuki Bebeklisini bulmuş , hatta ayak üstü birkaç kelime de sevişmişlerdi .. Mutlu olmalıydı , ama,değildi. .

O zamanlar, tahta olan köprü-nün üzerinden a-ğır ağır yürüdü.. dalgındı, sebebini bilmediği bir duy-gu sıkıyordu içi-ni..-Hayırdır in-şallah dedi, Baş-ıma bir şey gelecek bugün, ama ne ?İyisi mi Eyüp'ten sonra bir Ka-rakuş'a uzan-mak lâzım...

Eyüp durağın-da indi arabadan. Arap Memet ' in mezarı Haliç 'in üzerine doğru u-zanan tepenin bir kuytusunda idi. Oğlum Kemal de-di kendi kendine ; -Yalnızlıkta, sü-kûn da ölümlere mahsus, belâdan çekinme arakla Bebekli Safinaz'ı.

Hem kadın kendi rızası ile gelirse kimsenin bir söz söylemeye dili yetmez Kör'e de avucunu yalamak düşer, o zaman racon davası da sökmez, hem işpiro bu davada tek başına kalırsa o Kör'ün kafasını yılan başı gibi ezerim...

Karacahmet'e benzemezdi, başka bir havası vardı Eyüp'ün kasvetli bir örtü yöktü mezar taşlarında.. Kimse-ler gözükmüyordu.. Sadece Usta Kemal'in ökçeli, sivri burunlu arkası basık yemenilerinin çıkardığı ayak sesleri ağır ağır ilerliyordu...

Sonbaharın ru -
tubetkokan bu
küflü havası Ustu-
ra Kemal'in için-
deki sıkıntıyı büs-
bütün küllendir -
mişti. Kemal'in
sevgili Arap Meh-
met'i bir avuç
toprak olmuş a -
yaklarının dibin -
deydi, bir müddet
kımıldamadan Me-
met'in mezarını
seyretti.

GITTİN, BENİ YANLIZ BIRAKTIN
ARKANDA MEMET'İM...

ARAMIZA BU KARA TOPRAĞI SOKANLARI
BİRDİR GEBERTECEĞİM... KANINI
YERDE KOMAM ARAPIM...

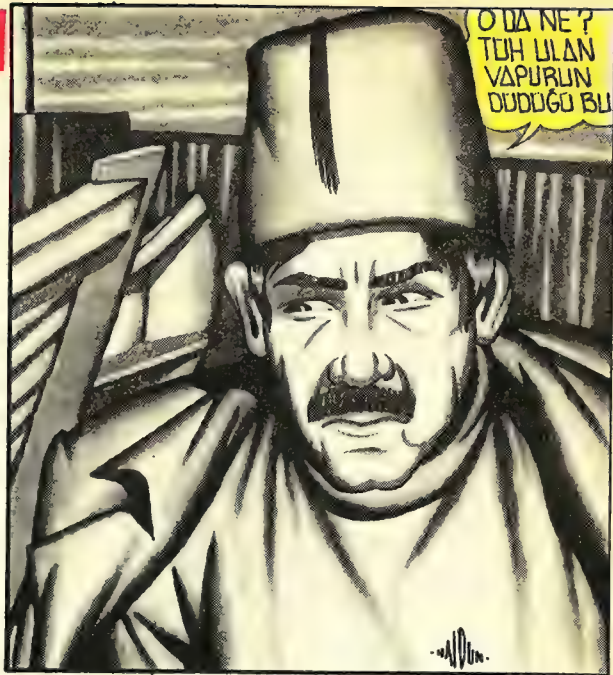
-Gittin beni
yalnız bıraktın ge-
ride Memet, ara-
mıza şu kara
toprağı sokanları
bulup birbir ge-
berteğim,kanı-
nı yerde bırakır-
sam bana da Us-
tura Kemal de -
mesinler..

Ustura ora -
dan geçen bir sa-
kaya bir çeyrek
uzattı, Arap Me-
met'inin mezarı
doya doya suyunu
içerken, Kemal
göz pınarlarında
toplanan birdam-
la yaşı elinin ter-
si ile sildi, yürü-
dü Karakuş'un
meyhaneye içme-
ye...

Hafız Ziya Ba-
laban da sırtını ka-
yıklara vermiş
vapuru bekliyor-
du. Yatsı çoktan
okunmuştu. Muş-
talı elinde sımsı-
kı tuttuğu uzun
sustalısı sinir-
den zingir zingir
titriyordu. Ustura
Kemal'i vurupka-
çacaktı..

..Saatlerden ,
beri bekleye bek -
leye heyecan ve
korkudan bin ke-
re ölmüştü .Kolay
değildi Ustura Ke-
mal gibi bir acarı
arkadanda olsa,
bıçaklamak kolay
değildi. Hafız a-
cardı çetin ceviz-
di ama kalleşti..

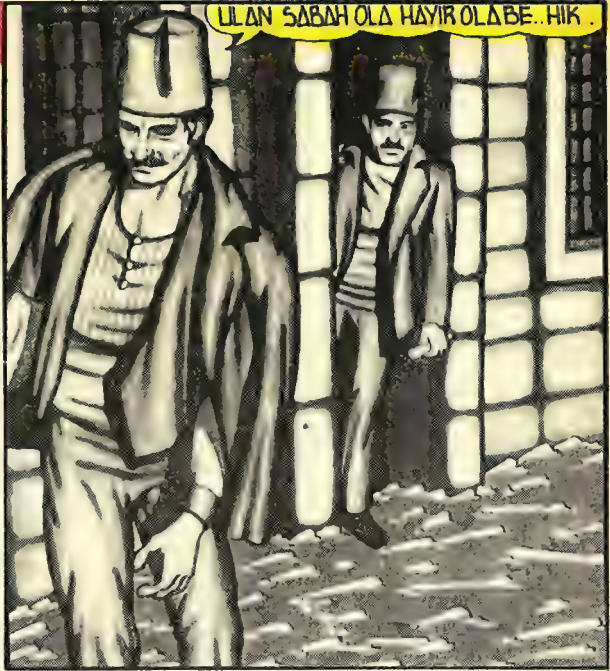

KURTULAMASSIN USTURA KEMAL
KAÇAMASSIN ELİMDEN.

Kesik kesik ö-
ten vapur düdüğü
ile birden irkildi.
-Allah kahretsin
dedi, galiba iske-
leye yanaşıyor ha
berim yok koş-
maya başladı ..
-Kurtulamazsın ,
Kemal kaçamaz -
sın bileğimdeki ,
her izmarit yanı-
ğı için bir delik
açacağım sırtına

Balabantdan çı-
kıp İskele Meyda-
nına tam sapacak-
tı ki Ustura Ke-
mal gözüktü. İyice
kafayı bulduğu her
halinden anlaşılı-
yordu, safrası ek-
sik tekne gibi bir
yana yatık, yan-
dan çarklı ağır a-
ğır geliyordu. Ha-
fız Ziya alelacele
bir köşeye sini-
verdi.

ULAN, DÜZ GİDİYOR..

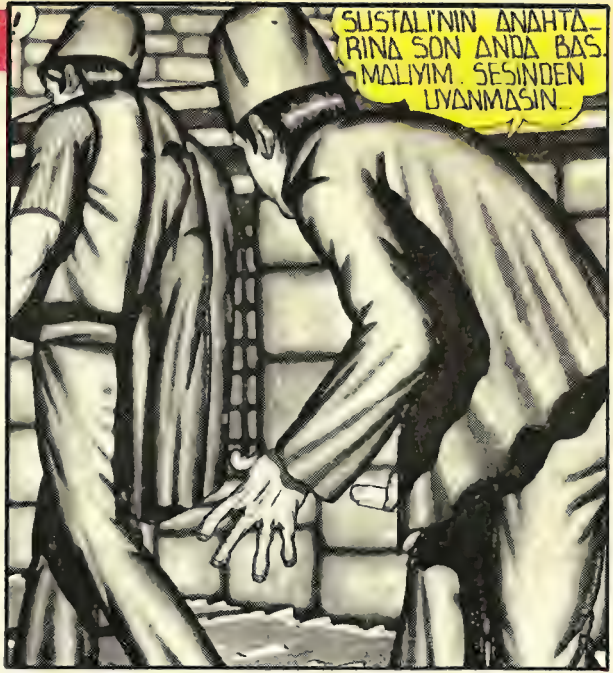
Bebeklimi elin-
den tuttuğum gibi,
hık..eve getirme
hık..eve getir-
mezsem bana da
Ustura Kemal de-
mesinler be. Ulan
o Kör'ünde canı
cehenneme be. hık
var mı ulan böyle
dümen. Biz abayı
yakalım elâlem
kullansın be iyi
mi..hık..

Ulan aksiliğe bak be.. Hakika - ten Ustura Kemal sarhoş kafa ile yolu şaşırmış, dümdüz gidiyor - du. Biraz ilerle - dikten sonradur - du. baktı, yanlış tarafa gidiyor ge - riye dönmedi sap - tı caminin تنها avlusuna..

O zamanın Üs - küdar'ında gece - leri polis, bekçi , bulunmazdı. Bazı semtlerde Kol ge - zerdi, lakin Üskü - dar gibi fakir bir semtin Kolu gez - se gezse meyha - neleri gezeceği, için. Geceleri a - sayışı mahalle kö - peklerinden baş - ka koruyan ol - mazdı.

Ustura Kemal, yaklaşan ayak seslerini duyamaya - cak kadar sarhoştı. Hafız elinde uzun sustalısı, sinsi sinsi yaklaştı, bıçağın açılma sesi Kemal' i uyandırır düşüncesi ile anahtara son anda basacaktı..

SUSTALI'NIN ANAHTARINA SON ANDA BASMALIYIM. SESİNDEN UYANMASIN.

AAAAHH!?

GEBER ULAN DEYYİS

Hafız yaptığı bu işte artık öyle bir yere gelmişti ki Ustura Kemal' i niçin vuracağını onu niçin öldüre - ceğini kendi de bilmiyordu, şu - runu kaybetmişti âdeta..uzun bir adım attı, soktu bıçağı Ustura'nın beline.

(ARKASI 20. SAYFADA)

Nefes kesici aşk ve serüven romanı

Uğruna kan dökülen güzel:

Çarşafli 'EBE

Özet

Arnavutlar, cinayette sadrazam Rifat Paşa'nın parmağı olduğu kanısına varmışlardı. Gani'nin intikamı için Hacı Mustafa getirilecekti.

Tefrika-3

-Himmet nerede ?Çabuk çağırın onu..

Biraz sonra kahya el pençe divan duruyordu kapıda..

Paşa,gürledi:

-Bre Kahya,Ebe hanımın araba parasını verdin mi arabacıya ?

-Efendim tam verecektim,baktım Ebe hanım veriyor...

-Ulan koca bunak..Pinti herif.. Niye mani olmadın Ebe hanıma ?Benim şamım, şerefim yok mu ?Bu ne utanmazlıktır Defol...Defoollll..Yıkıl karşımdan...

Kurnaz Ebe,hemen Paşanın ayaklarını kapandı:

-Ah Paşacığım.Yüreğimi kaldırdımız Adamcağıza bişiy yapmayın. Yalvarırım size..Bağışlayın onu..Üç beş kuruş için no'olacakmış...

-Olur mu be ?Olur mu ?Koskoca Hamid Paşanın evine bir ebe hanim çağırıl-sın,o da kalksın Paşanın büyük hatırı için taa İstanbullardan kalkıp ayağımıza gelsin,üstelik de yol parasını kendisi versin ?Olur mu bu ?

Büyükhanım yatıştırıcı sözlerle Paşanın hiddetini geçiştirmeye çalışıyordu.

-A Paşacığım,ne üzülüydürsünüz Her şeyin kolayı var..Siz üzülmeyin..

Ebe:

-Ben,giyinip gideyim,dedi. Akşama doğru gelirim.Bir hamile daha vardı.Hafız Paşanın torumu...

Paşa,kaşlarını çattı:

-Kızım,dedi..Hafız Paşanın konağı şimdilik karışık..Arnavutlar,konak çevresinde dolanıp duruyorlar..

Çarşafli Ebe,saygılı bir davranışla boynunu eğdi:

-Paşam,dedi.Can kurtarmaktan başka maksadı olmayan ben kölenize ne yaparlar? İzin verin gideyim..Onlara söz vermiştim..Büyük hatırınız uğruna önce buraya geldim.Rabbime çok şükür,kerime hanımfendi kurtuldu..

Paşanın yüzündeki sert çizgiler yumuşadı:

-Sen,ne çıtı pıtı bir ebeymişsin be.. Tatlı dil,yılanı bile deliğinden çıkarır derler..Hadi git bakalım da akşamagel.Bekleriz haaaaa...

-Emredersiniz Paşa hazretleri..

Paşa:

-Himmet'i çağırın bana,emrini ver-di..

Biraz sonra Himmet,Paşanın karşısında el-pençe divan duruyordu..

-Himmet, arabacılar söyle. . Benim körüklü faytonuma hayvanları koğsunlar. Ebe Hanımı Üsküdar'a kadar götürecekler. .

-Başüstüne efendimiz. .

Çarşafı Ebe, faytonun bir köşesine büzülmüş, için için ağlıyordu. .

Hıçkırıklarını güç zaptediyor, bozuk yollarda sarsıla sarsıla Üsküdar'a doğru yol alıyorlardı. .

Çarşafı Ebe, çevresine hiç bakmıyordu. . Yüzü örtülüydü. . Araba içinde siyah bir hayalet gibi duruyordu. .

Tiranlı Gani Bey'in ölüm haberi üzerine öylesine sarsılmıştı ki. . . Ağlaması bir türlü kesilmiyordu. Haydarpaşa yolu üzerindeki Tıbbiye Mektebi'nin önüne gelmişlerdi. . Üniformalı genç tıbbiye talebesi görünüyordu yollarda. .

Bu üniformalı gençler, ona bir anda Gani Beyi hatırlatmıştı. .

Ne yürekli adamdı o. . .

Gözünü budaktan esirgemezdi. . . Ve Padişahın da adamlarındandı. Böylesine bir cinayete kurban gitmiş olmasına şaşıyordu. .

Çarşafı Ebe, bir ihtimalle titredi:

"-Yoksa Gani Beyin benimle olan ilişkisi duyuldu mu?"

Bu soru takılmıştı aklına bir kez. .

Gani Bey, ağzı sıkı bir adamdı. Onları birlikte gören de olmamıştı. .

Yerin kulağı vardır sözüne inanmak gerekiyordu. .

Bu sevdâ denilen şey öyle bir nesneydi ki, ya yendenen ya paçasından sırtır, kendini belli ederdi. .

"-Amanasıl olur? Gani Beyle biz gündüzleri buluşurduk. "dedi içinden. .

"-More kız mısın, oğlan mısın a kâfir demiş ya şayir. . İşte sen o'sun. . More sen insanı cileden çıkartırsın. . Şu al al yanaklar, şu çekme burun, şu hokka ağız. . More senin uğrunda Tiramı yakarım bilâcis. . ."

-Hey koca Arnavut, dedi içinden çarşafı Ebe. . O güir bıyıklar, o ince, uzun kemikli yüz, o uzun boy şimdi kara top raklar altında ha? . . .

Gani Bey, Çarşafı Ebe'nin tutkunla .

ından birisiydi. .

Buluştukça ona:

-Vellâhi bizim kaşık düşmanı geberse, seni alırım, derdi. .

Çarşafı Ebe, güler:

-Aaaa, üstüne iyilik sağlık a efendi -ciğim, Allah ona uzun ömürler versin. . . Ne de olsa bunca yıllık emektarınız. .

-Vellâhilâzım baktım o karıdan. . Dındırcı mı dındırcı. . More paran var, rahatın var, uşakların, hizmetçilerin var, bir elini sıcak sudan soğuğa sokmaszın, daha ne istersin. .

-Efendimiz beni alırsanız bu kadar sevmesiniz. .

-Hadî be mori. .

Sonra ateşli bir Arnavut'tu Gani Bey. Kıyasıya severdi. .

Çarşafı Ebe, hırpalanmaktan hiç hoşlanmazdı ama, Gani Bey, onun için bir Tunus gediği. . Parayı oluktan aktırca sına harcıyordu Çarşafı Ebe için. .

"-More insanın canına can katar-sın. . Tevekkeli değil Allah Teâlâ seni yarlatmış. . Ebe demek, doğurtucu demektir. . Ne canlar doğurtun. . Ama kaderde bana da can vermek varmış. ."

Arnavut Gani Bey, kıskançtı. . Hem de çok kıskanç. .

-Üldürürüm be sana yan bakan erkeği. . Derdi sık sık. .

Ve Çarşafı Ebe'yi kem nazarlardan uzak tutmak için iki de Arnavut tutmuştu. . Bir gün Sarıyer'de bir yalıya doğuma çağırılmıştı. . Dönüşte iki Laz uşağı Çarşafı Ebe'ye söz atmışlardı. .

Fedâf Arnavutlar, orada Laz uşaklarını haklamışlardı. .

Üsküdar çarşısından geçerken Çarşafı Ebe, kendine geldi. .

-İnanamayacağım geliyor, dedi, Rahmet okumaya dilim varmıyor. . Vah vah. . Çarşafı Ebe, Arnavut Gani Beyi sevmiyordu. . Kaba bir adamdı. .

Parasını seviyordu. . Ve ondan korkusundan ilişkisini sürdürmekteydi. Ancak, Gani Bey'in ölümüyle bu ilişki ve o luk gibi akan paralar, da kesilmiş demektir. .

(Devamı haftaya)

İstiklâl Savaşı'nın Fedakâr Kahramanlarından Üsküdarlı

ETEM PEHLİVAN

İstanbul'da Bahçekapı'daki Dördüncü Vakıf Han, mütareke yıllarında henüz tamamlanmış, fakat tamamıyla bitirilememişti. Orada İngiliz işgalcilerinin sömürge askerlerinden Hintliler bulunuyordu. Onların karargâhı idi orası. Ateşe tapan Hintli askerler, başlarındaki haki renginde sarığın ön kısmına kırmızı, Müslümanları ise yeşil bir işaret takarlardı.

Dört İngiliz polisinin önünde yürüten Üsküdarlı Etem Pehlivan, elleri kelepçeli içeriye girdi. Onu, sorguya çekeceklerdi. Ve ilk sorgusu yapıldıktan sonra da ya Arapyan hanındaki büyük merkeze ya da Parmakkapı'daki karargaha götürüleceklerdi.

Bir tercüman aracılığıyla Etem Pehlivanın sorgusuna geçildi:

—Sen, Anadolu'da eşkiyalık yapan Mustafa Kemal kuvvetlerine gizlice gönderilen silahları, Şile yolu üzerinden sevk ediyormuşsun..

Etem Pehlivan iri yarı

Şile yoluyla Anadolu'ya silah kaçırılmasında önemli işler başaran Etem Pehlivan'ı, Üsküdar'da yakalayan İngiliz Ajanları, onu işkence yapmak üzere götürdüler. Pehlivan, bütün sıkıştırmalara karşı sıı vermedi. O zaman Pehlivanın ayak parmaklarını birer çivi ile bir tahtaya çivilediler. Etem Pehlivan, yine di-

bir kişiydi. Başını gururla diktı:

—Hayır, dedi. İftira..

—Fakat seni görenler var.. Üsküdar'da Paşa limanına gece yarısı mavnalar yanaşıyor, sen de orada bulunuyor muşsun... Mavnalardan çıkarılan tüfekleri arabalarla Kuzguncuk'a oradan da İcadiye ve Bağlarbaşı'na sevk ediyormuşsun.

Etem Pehlivan, öne sürülen eylemlerin hepsini inkar ediyor ve silah kaçakçılığına yardım etmediğini söylüyordu.

Karargâhtaki sorgu subayı, onun ağzından bir şey alamayacağını anlamıştı.

Belki Etem Pehlivanın kenceye dayanamaz, kimlerle işbirliği ettiğini açık-lardı.. Sorgu subayı, karışısında duran adamlarına emir verdi:

Oysa Etem Pehlivan, hakkında yapılan ihbarlar bir gerçektir. Millî bağımsızlık savaşına atılmış Türk evlâtları, Anadolu'yu istilâya yeltenen Yunan sürülerine karşı silahsızlıktan, taşla, sopayla savaşıyordu. Milli ordu, henüz kurulamamıştı.. Ve işgalci Yunanlılar, bu fırsattan yararlanarak Anadolu içlerine doğru giriyor, girdikleri yerleri yakıp yıkıyor, masumları öldürüyor, halka türlü işkencede bulunuyordu.. Bandırma'da camiye kapatıp içeriye doldurdıkları samanları tutuşturarak Cami içindeki Müslümanların du-mandan boğuluşları gibi olaylar, birbirini kovalamaktaydı. Anadolu'nun bu nedenle silaha ihtiyacı vardı.

Oysa düşman, ordunun topuna, tüfeğine, malzemesine el koymuştu.. Zaman, zaman bu depolar basılıyor silah ve cephaneler aşırılıp Anadolu'ya gönderiliyordu.

Etem Pehlivan, Parmakkapı'daki sorgular kar-

şısında diretti. Ve İngilizler, onu, ayak parmaklarının tahtalar üzerine çaktılar.. Bu kahraman Türk'ün ağzından tek kelime alamayan İngilizler, onu yaralı halde bıraktılar. Etem Pehlivan, ayağındaki paslı çivilerin doğurduğu rahat-

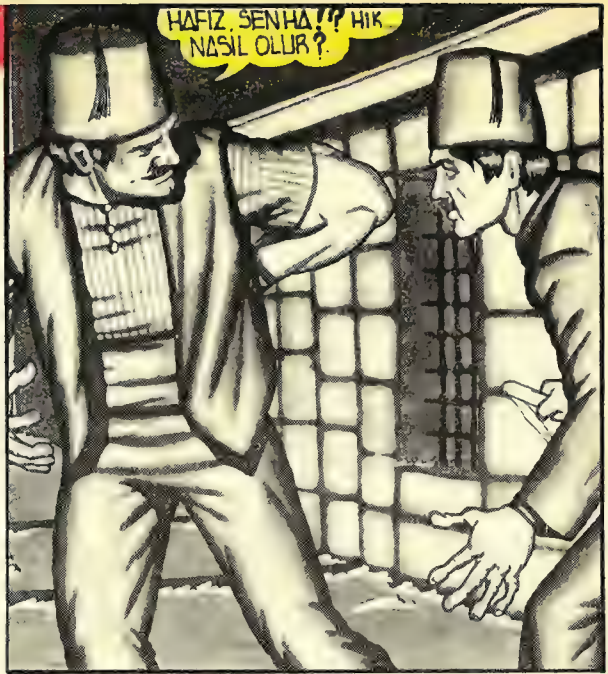
sızlıktan çok çekti. Sonra ameliyat olup sakat kaldı. Fakat işine, yine devam etti ve Anadolu'ya silah kaçırmayı sürdürdü. Etem Pehlivanın İstiklal madalyası vardı. Son vazifesi ise Üsküdar tramvayları depô kapı memurluğuydu.

Ustura ye-
mişti sustalıyı be-
line,yer yemez
de akli başına
gelmişti,gelmişti
ya,böyle bir bı-
çağın oyduğu vü-
cut iflah olmazdı.
lâkin Hafız sus-
talının"Anahtarı-
na"darbeyi vu-
rurken heyecan-
dan son anda bas-
mıştı.

Sustalının bı-
çağı tam manası
ile açılıp yuvası-
na oturmadan vü-
cudâ çarptığı için
bükülerek açıldı-
ğı yere dönmüş ,
üstelik bu çifte
kulaklı kendisi-
ni tutan eli kes-
mişti.Kemal bir
bıçak darbesi ye-
diğini anlamıştı..

Hafız eli üzerine kapanan sustalıya bakıyor din iman küfür ediyordu. Ustura Kemal belini yokladı sardığı sakız kuşağı onu ölümden kurtarmıştı, dönünce hayretle Hafız Ziya'yı gördü Ziya yeniden açtı sustalıyı..

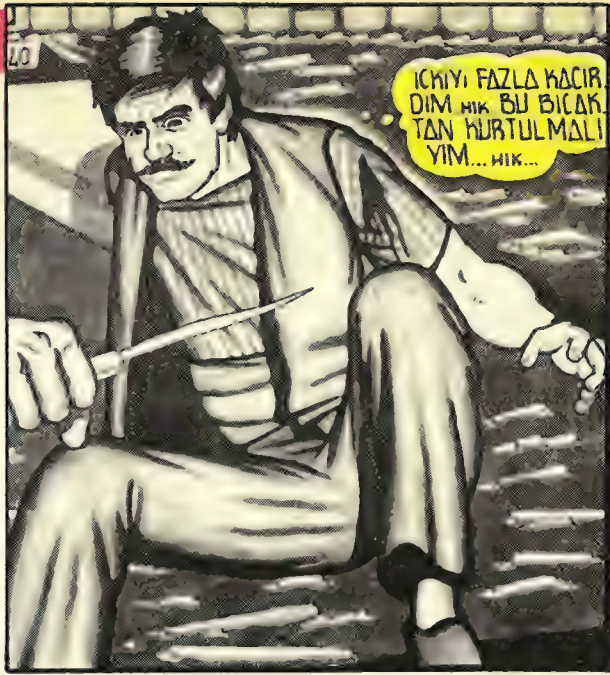
Hafız Ziya' -
nın cevap vere -
cek hali yoktu,
gecenin o rutü -
betli serinliği i -
çinde boncuk bon -
cuk terlemişti.
Gözleri kan i -
çinde, şuuru na hâ -
kim değildi. Ya -
zıklar olsun sana
aşağılık herif de -
di Ustura Kemal:
bunu beklemeli i -
dim.

Bütün bu o-
lanlara rağmen .
İçtiği içkinin a-
ğırlığını başından
atamayan Kemal
tam manası ile
kendinde değildi,
değildi ama kan
beynine çıkmış
hırs ve sinirden
deliye dönmüştü.
Ulan dedi ; Şimdi
gösteririm ar-
kadan vurmayı.

Rasgele sal-
ladığı yumruk Ha-
fız'ın muşta ta-
kılı sol kolunda
çarparak durdu.
Ustura Kemal'in
darbesini zapte-
dince gerildi, ka-
ranlıkta pırıl pı-
rıl parlayan sus-
taliyi hızla sa-
vurdu Ustura Ke-
mal'in kafasına.
Aaaahhh!...

Ustura Kemal can havli ile başını son anda geriye çekince öldürücü darbenin parçaladığı yer omuzunu olmuştur .. Sarhoş kafayla düştüğü yerden faltaşı gibi açılmış gözleriyle o korkunç bıçağa baktı. Omuzundaki yarayı düşünecek halde değildi.

İçkiyi fazla kaçırdım dedi, fazla kaçırdım kendime hâkim değilim, bu bıçaktan kurtulmalıyım. Ustura ile buna bir şey yapamam. Hafız Ziya'nın sus talısı usta bir elde idi ve bir tek darbe onu sapına kadar gömerdi gövdeye. Kemal heyecandan boğazının kuruduğunu

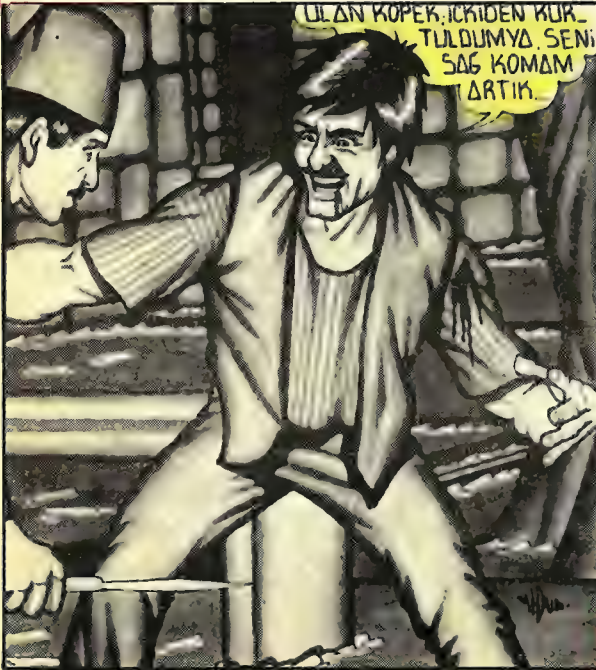
hissetti. Ustura Kemal bütün dikkatini bıçağa vermişti. Gözünü bu aletten ayırmadan doğrulmaya çalışırken nereden geldiğini göremediği bir tekme sarhoş kafasında patladı.. Koskoca gövdesi çatırdı ile yıkılan bir çınar gibi devrildi yan tarafa.. Hafız'ın niyeti ölümdü..

Ustura Kemal çok sarhoştı, içtiği içki onu daha meyhanede yıkmıştı. Yediği tekme ile avlu taşlarının üzerine yığıldı, omuzundan akankana şimdi şakağından inenlerde karışmıştı. Baş zonk-luyor, içki dolu midesi çok kötü, bulanıyordu.

KALKAMIVACAĞIM: ICKI COK FEND ETTI BENI...

Hafız Kemal'in perişan halini görüyor, onu bu hale getiren içkiye şükreliyordu. Kemal derin bir nefes aldı, ögürdü ögürdü, o menhus içkinin hepsi dışarı çıkmıştı.. gözünün önündeki taşları şimdi daha iyi görüyordu..

Soğuk bir ter boşandı sırtından aşağıya, başındaki o berbat ağırlık kaybolmuştu. İçkiden kurtuldum dedi. Şimdi de şu aşağılık köpeğe bakalım Nefes nefeseydi birden fırladı ayağa Hafız şaşalamıştı adım adım geriledi...

Hafız Ziya'nın sustalıyı savur - masıyla Ustura Kemal'in tekme - yi yapıştırmaması bir oldu. Bıçak bir yana gitti, Hafız bir yana, Ziya sav - rulduğu yerden korku ile bakı - yordu, bir anda dizlerinin bağı çözülmüştü, dü - şürdüğü sustalı - yı aradı..

Ustura Kemal gözlerini Hafız' - dan ayırmadan a - ğır ağır eğildi, yerdeki bıçağı al - dı. Hafız korkudan titredi, telaştan elindeki muştanın farkında bile de - ğildi. Kemal " U - lan dedi kalles köpek, şimdi seni kendi bıçağın - la geberteceğim.

Korku Hafız'ın aklını başına getirmişti, yalvardı yapma abi diyordu, yapma ben ettim sen etme, köpeğin olayım, vurma beni. Ustura Kemal-Ulan it dedi, deymezsün be, senin suratına tükürmek lâzım. Sonra fırlattı attı elinden Hafız'ın sustalısını..

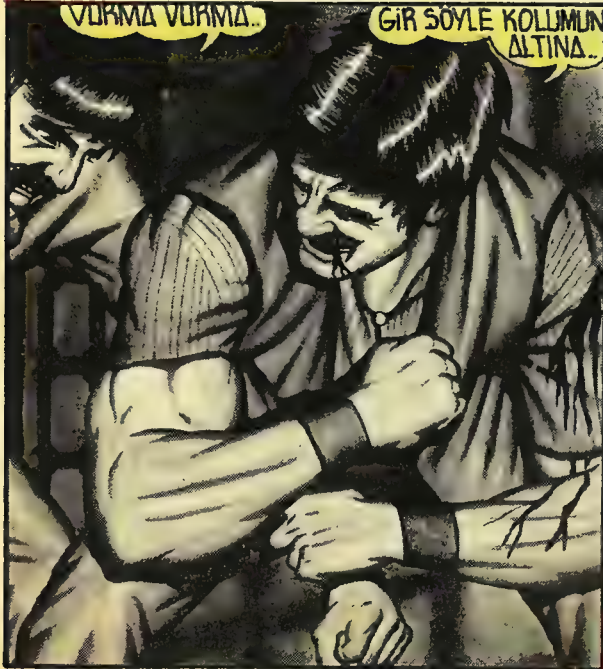
Senin karşında bıçağa ihtiyacım yok, suratını yumrukla rım la , parçalayacağım . Ustura Kemal yaklaştıkça Hafız Ziya adım adım geriliyordu. Ulan it dedi Kemal, ne kaçırıyorsun, işte şimdi yüz yüzeyiz.

Ustura Kemal üzerine gittikçe Hafız Ziya geri-
liyordu. Kemal'in omuzundan ve şakağından akan kanlar onu haki-
katen korkunç bir hale getirmişti.. Birden uzandı ya-
kaladı Hafız'ın bileğini, Ziya yal-
varıyordu. - Bı-
rak beni n'olur bı-
rak beni..

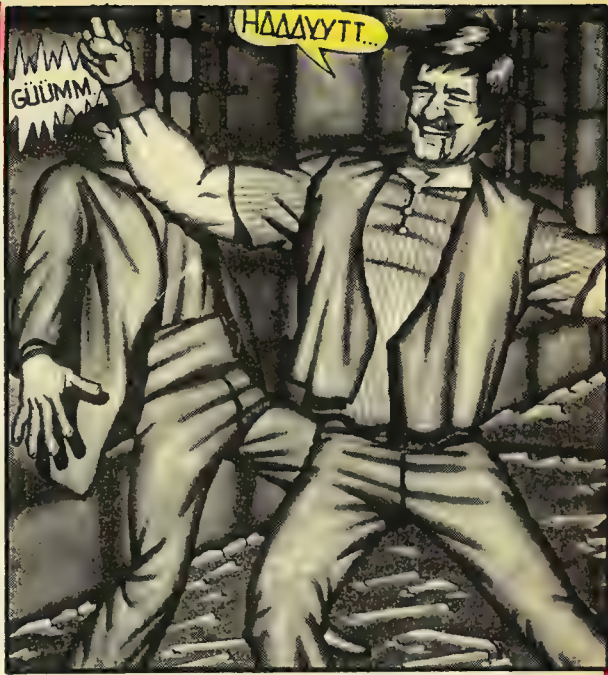
-Bırakmak ha.
Gel ulan buraya
bu daha başlan -
gıç, al sana. Ha-
fız'ın suratın -
da patlayınca Ke-
mal'in yumruğu,
et ve kemik ses-
lerine bir de fer-
yat karıştı. Ziya
gerçekten daya -
nıklıydı, ne ağız
kalmıştı ne bu-
run, ama hâlâ a -
yaktaydı.

Ustura Kemal Hafız'ın ağzını burnunu kırıyordu Kan içindeki su - rat tanınacak hal - de değildi, bütün öndişleri kırıl - mış boğuk boğuk hırıliyordu. Kemal bir daha vurdu .. Ziya can havli ile yakaladı Ustura'- nın pençesini.

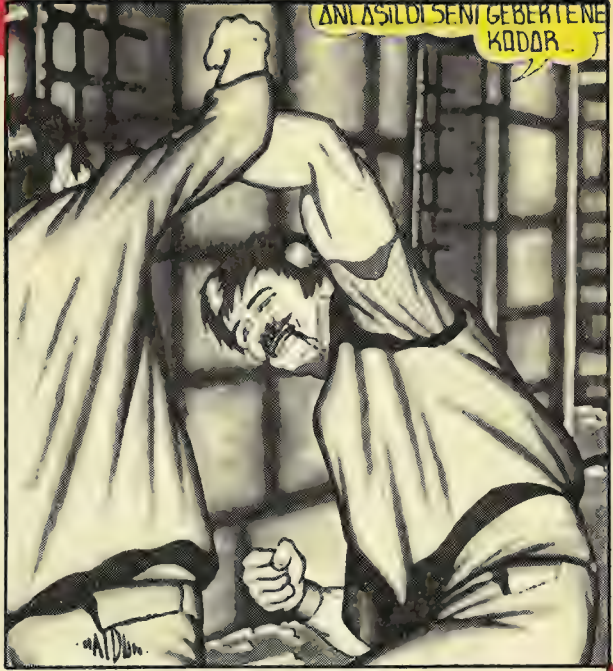
Ustura Kemal için, bileğini kav - rayan Hafız' ın pençesinden kur - tulmak hiç de zor olmadı, öbür eliy - le yakaladığı kolu bir çekişte söktü aldı. Ziya hala tü - kenmemişti. Us - tura Kemal Hafız Ziya'yı kolunun altına sıkıştırdı - ğı gibi bütün gü -

cüyle savurdu yumruğunu, bomboş suratın ortasına inen darbe ağız ve burnunda et kemikten arta kalmış ne varsa aldı götürdü. Ne bir geçen vardı, ne de öldüresiye atılan bu dayağa dur diyecek biri yoktu etrafta.

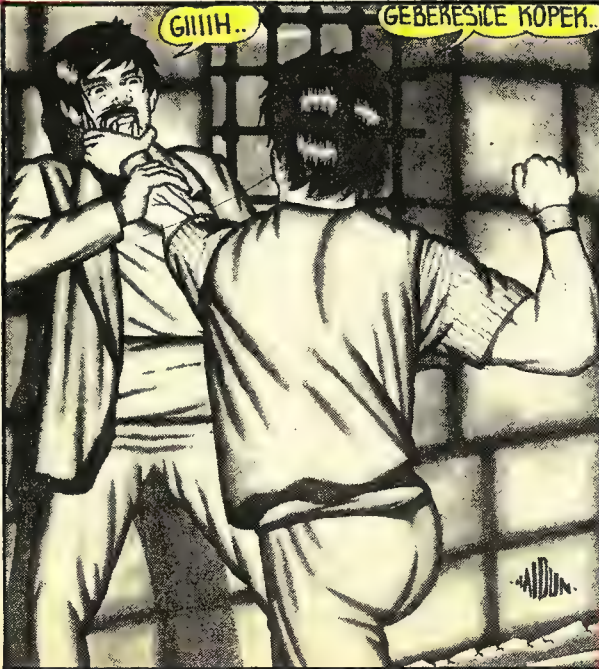
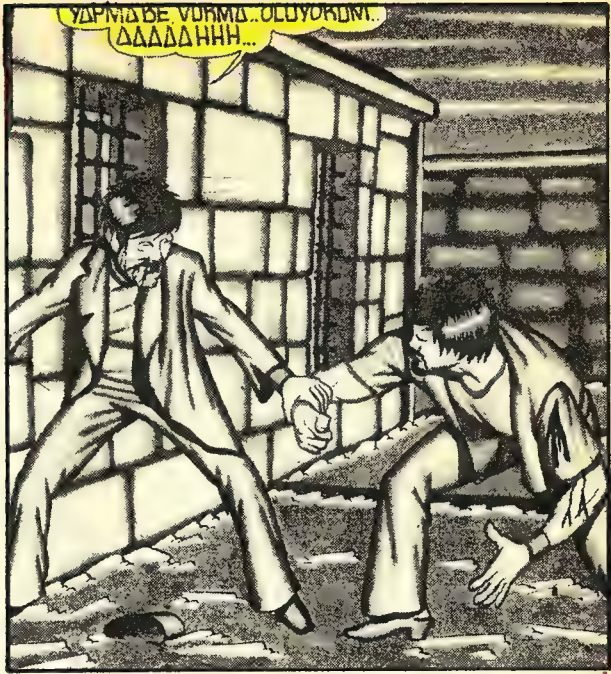
Hafız korku - nun ve yediği da - yağın tesiri ile insanlıktan çık - mış,şuurunu kay - betmişti. Artık ne kaçıyor ne de ge - riliyordu. Yediği yumruğun üzeri - ne bir daha yiyor, yine üzerine geli - yordu. Sağ eline takılı muşta hala du ruyordu. Her na - sıl sa gördü, sa -

vurdu: Bu gayretler Ziya'nın son nefesleri son ta -
kati idi- Zor değil mi kalles herif dedi, Ustura Kemal- Erkekçe dövüşmek zor Hafız devrilircesine bir daha vurdu, Kemal karşıladığı kolun arkasından gerildi.. Ve öylece bir geçirdiki Hafız'ın suratına dar -

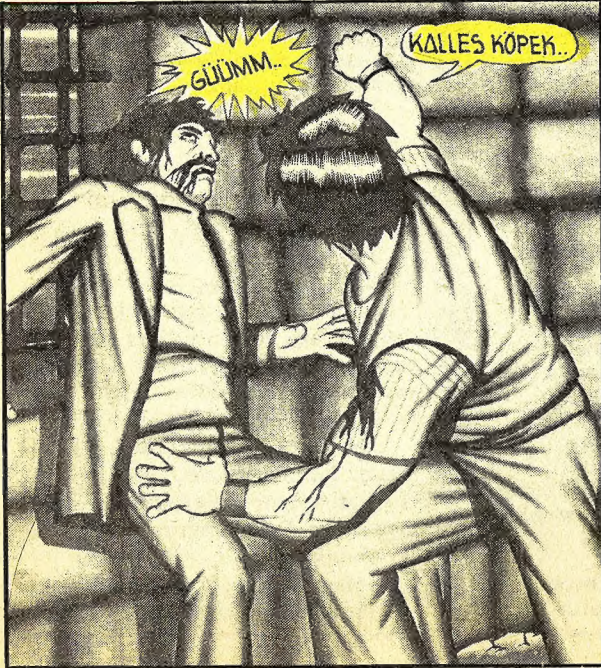
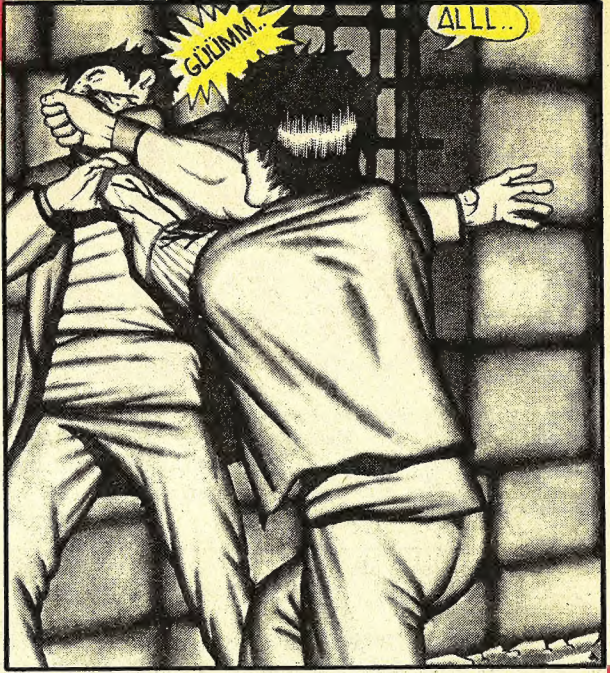
be ile birlikte Ziya taşların üzerine külçe gibi yığıldı... Ağzından burnundan akan kanlarla insankıllığından çıkmıştı, alnı, şakakları şişmiş etleri çatlamış, dişleri paramparça idi Ustura Kemal çektiği gibi kaldırdı ayağa...

Yediği bunca dayaktan sonra insana benzeyen kalmayan Ziya halâkendesidi. Yalvarmaktan vazgeçmişti hali kalmadığı için vurmuyordu da, kendini kaybetmiş bir halde tuhaf hareketler yapıyor suratına inen yumrukları tutmaya çalışıyordu.

Ustura Kemal omuzuna kallesçe yediği bıçakla deli gibi olmuştu. yaralıydı da, omuz ve şakağından akan kanlarla görünüşte Hafız'dan pek farkı yoktu. Hafız Ziya ise yediği dayaktan tannınacak halde değildi, iri bir pençe hırsıyla geçti Ziya'nın gırtlığına.

Nefes nefese inip kalkan ciğerler birden tıkaandı. Gerilen kolu görececek halde değildi. Ustura Kemal bir pençesini gırtlığına geçirdiği kafaya gömüdü yumruğu, kanlı bir et parçası haline gelmiş bu kafadan bir inilti bile çıkmadı.

Ustura Kemal de vurmaktan yorulmuş tükenmişti, omuzundaki bıçak kesliğinden akan kan durmamış, iyice mecalsiz kalmıştı .. Ziya yaslandığı yerden kalkmaya çalıştı, yarım yamalak doğrulan kafası yediği bir sille ile tekrar devrildi.

(Devamı haftaya)

CANILAR YUVASI

Özet:
14

Madelin labortauvara birisinin gittiğini, bu gölgenin eski asistan Karl olduğunu söyledi. Laboratuvarı kısırdı -
ğım Karl'ı iyice hırpaladım.

-Bundan ötesi kolay!
Dedim.

-Tanıdın mı?

-Bu büroyu bilirim. En iyilerin -
den biridir. Bazı detektifleri angaje -
debilirsin demiştin ya, bu büro şa -
hıslara hususi detektif temin eder. İ -
yi ki hatırladım. Ray Shindler'in bu
civarda bir sayfiye evi olacak, tam..

Cümlemleri bitiremeyecek derece -
de acele içindeydim. Hemen telefona
sarıldım ve talihe bakan dostlar zil
ilk çalıştı, telefonu açan Ray'ın ken -
disi oldu.

-Ray, ben Mayk Hammer.
Dedim.

-Görüşmeyeli bir hayli oldu, dos -
tum. Ne haber?

-İyllik vallahi.. Bir iş üzerindey -
dim. Ray, Acaba Silvester Angert a -
dında bir hafiye tanıyor musun?

Bir anlık tereddüitten sonra arka -
daşımın sesi duyuldu:

-Evet. Tanırım.

-Senin hesabına mı çalışır?

-Bazen.

-Yerine başkasını alman icap e -
decek. Silvester azizler dünyasına ka -
vuştı!

-Nasıl?

-Calvin Gray'in evinde, biraz ön -
ce. Cesedi ben buldum. Madelin Gray'i

takip ediyordu, değil mi?

-Evet.

-Aynı zamanda beni de...

-Yok canım? Madelin'i tanıdığı -
nı bilseydim.. Neyse, polise haber
verdin mi?

-Evet. Yalnız sana da ihtiyacım
var. Bu, basit bir cinayet değil de..

-Adamlarımla hemen gelirim. Ad -
resi biliyor musun?

-Evet.

Telefonu kapadım. Madelin'e dön -
düm:

-Birazdan ev kalabalıklaşacak
yavrum.

-Bu Schindler'i tanıyor musun?

Diye sordu.

-Senelerdir tanırım.

Canım, sert bir içki istediğin -
den, mutfığa geçtim ve cini bol bir
votka -viski hazırladım. Madelin de
yanımda beni seyrediyordu. Bir ara
sesini derinleştirip sordu:

-Mayk, doğru söyle, babamı bul -
mamız ihtimali kuvvetli mi?

-İhtimal hiç bir şeyden kesil -
mez kızım. Fakat, doğrusu bu pek ko -
lay olmayacak.

-Mayk, benden bir şey saklıyor -
san öğrenmek hakkımdır. Sence ha -

kikat nedir ?

-Babana olanlardan kısmen ben mesulüm. Bak bazı sabotajlar, kasti kazalar olmadı mıydı ? Ama, sizi durduramadılar. Ben ortaya çıkınca da karşılarında ciddi bir hasım görüp babanı kaçırdılar.

Konuştukça, kızın maneviyatının düzelmeye yüz tuttuğunu farkediyordum. Nihayet:

-Ne olursa olsun, metanetle karşı geleceğim. Dedi. Polisleri beklemek hele onların saatler süren sıkıcı formalitelerini düşünmek beni deli ediyordu. Yarım saate kadar ilk resmi araba geldi ve Ray Schindler sökün etti. Ray'ın beyaz saçlarına tam tezat siyah kaşları ve gözleri insanda ne dense ona karşı emniyet telkin eder. Kapıda karşıladım, tokalaştık. Schindler, bana iyilik olsun diye yanınd getirdiği emniyet amirini tanıstırdı .. Tweed elbiseli, siyah şapkalı Mr. Veyner ve Ray Schindler'i cesedin bulunduğu yere götürdüm. Schindler teessürle başım salladı:

-Evet Silvester...

Veyner de, cesedin şeklini bozmadan tetkikte bulundu. Sonra, ağzına sıkıştırdığı sigarayı yakarak konuştu:

-Ray, bu adam senin hesabına mı çalışıyordu ?

-Bir kadın müşterim tarafından angaje edilmmişti. Vazifesi Madelin Gray'ı takip etmektir.

-Bu müşterin kimdir ?

-Buraya gelirken bilhassa deftere baktım ve adresini aldım. İşte müşterinin adı.

Veyner, Schindler'in uzattığı kağıdı aldı ve yüksek sesle okudu:

-Bayan Diana Barry.

Merakla dostuma sordum.

-Nasıl bir kadındı bu ?

-Uzun boylu, hoş güzel vücutlu sarışın, mavi gözlü bir şeydi. Gayet iyi giyinmişti ve çok kibar konuşuyordu.

Telefonla çağırttığım komiser,

vakaya el koydu ve hemen sorgulara girdi. Nihayet anladıklarını hülâsa ederken şöyle dedi:

-Miss Cook'un dediğine göre Profesör saat yedi buçukta yemek yemiş ve kadın dokuzda evine gidene kadar Mr. Gray kitap okumuş.

Madelin ilâve etti.

-Dışarı çıkacağından da bahsetmemiş.

-Bahsetmesi şart mıydı ?

Kimse cevap vermedi tabii! Bu arada resmi tabip cesede tahmin ettiğim raporu verdi, sert cisimle başına vurulmak suretiyle zıbarmış..

Veyner Madelin'e:

-Hizmetçinize kati güveniniz varmı ? diye sordu:

-Tamamen. Onu senelerdir tanırız.

Çenesini sıvazlayan bilgîç surathli komiser:

-Miss Gray, buna dair tehditler aldınız mıydı ? dedi.

-Hayır. Sadece söylediğimiz o notlardan başka bir şey almadık.

-Bütçeniz iyidir demistiniz. Şantaj parası istenildi mi sizden ?

-Hayır.

Gene lafa karıştım:

-Şantajla sabotajın arasında bir bağ yok ki!

-Sabotaj ispat edildi miydi ? Polisi se haber verdiniz mi ?

Madelin cevap verdi:

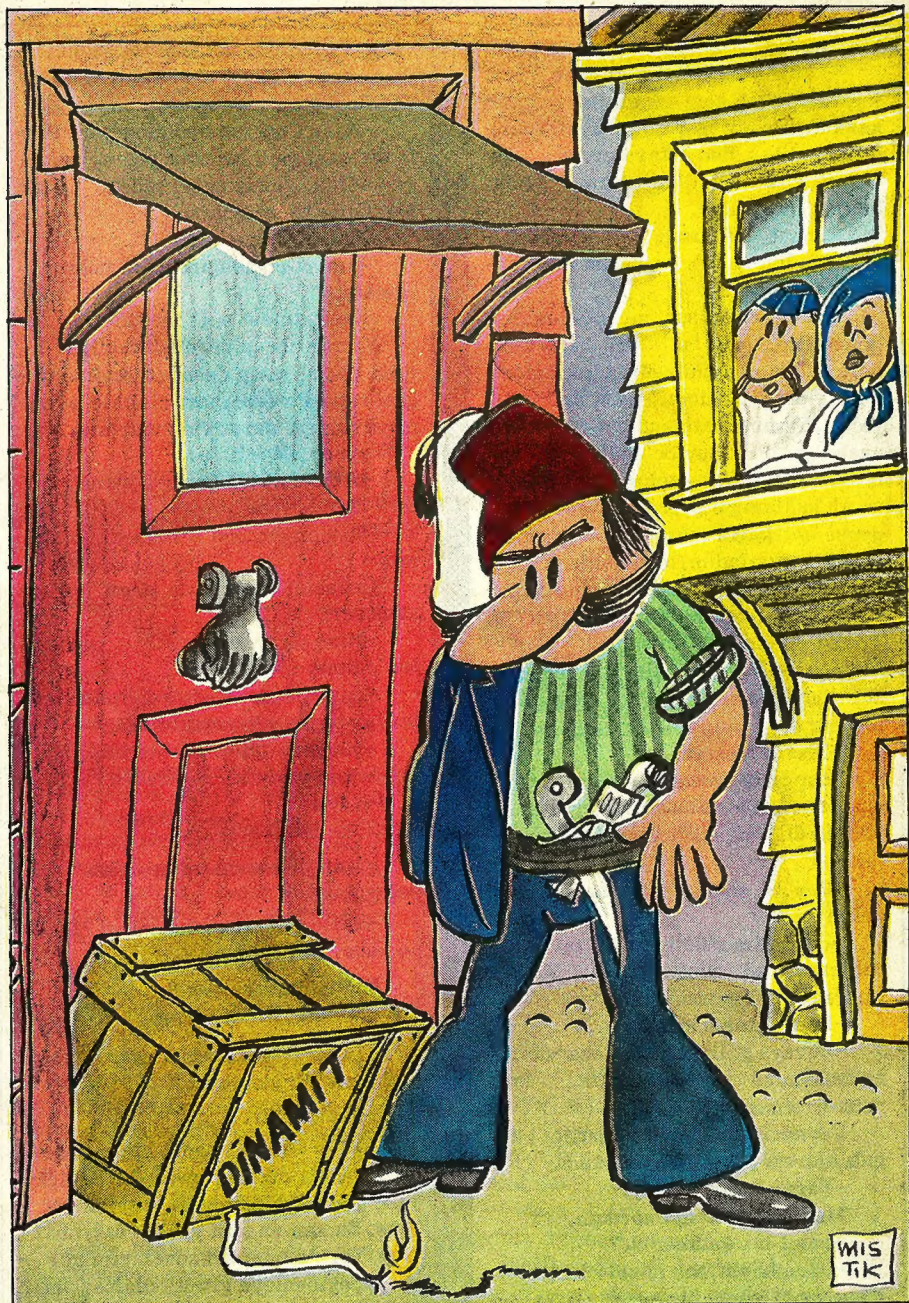
-Elbette. Fakat bir şey bulamadım.

-Laboratuvarlarda kaza vukuu muhtemeldir değil mi ?

-Evet, ama...

-Miss Gray, babanız hiç gece-leri sokağa çıkmaz mıydı ? Dediği-nize göre Profesör elli yaşında yokmuş. Bu zaman için yaşlı sayılmaz. New York'a bazı arkadaşlarını görmeye, eğlenmeye gitmiş olamaz mı ? Her ihtimali düşünmek zorundayım tabii.

(Devamı Haftaya)

-Rıfat ağabey yine anahtarını kaybetmiş.